

Phật tóc rối

ISSN: 2734-9195

20:19 29/11/2021

Tác giả: **Thiên Di**

Mười năm rồi Mẹ hỉ, mười năm lẻ Con xa xứ lênh đênh Thèm nghe lẫn tiếng quê
mình Mẹ ơi Con thèm uống nước giếng trong Thèm ăn khế ngọt ngoại trồng
năm xưa Thương Mẹ dãi nắng dầm mưa Thương Mẹ tần tảo sớm trưa cuộc đời
Bây chừ Con nhớ hương biển nữa rồi Nhớ sâu đông trắng một trời nhớ thương
Nhớ mẹ một sáng mơ sương Tiên con gái nhỏ buồn vương mắt hiền Con đi tu
học đời riêng Gánh đời Mẹ gánh buồn nghiêng vai gầy

Con đi theo bước Phật Đà Ở

nhà Mẹ cũng Di Đà, học kinh Con đi bỏ lại nhục vinh Bỏ Mẹ ở lại lênh đênh
tháng ngày Cuộc đời mẹ chỉ đắng cay Sớm hôm tần tảo bàn tay chai sần Nhưng
Mẹ ơi Đường con đi đáng tự hào Ba y, bình bát, đạo dôi trao Công phu công quả
hàng ngày Để cho lý tưởng tròn đầy đạo tâm Vậy mới là hiếu thậm thâm Vậy
mới báo đáp thâm ân sâu dày Y vàng con khoác hôm nay Công đức giành hết
để sau này Hành trang để Mẹ bước về Tây. Con còn nhớ Ngày còn nhỏ, con hư
Mẹ đánh đòn Đánh xong rồi Mẹ lại ngồi khóc con Con sợ lẫn nước mắt của Mẹ
Không mặn nhiều nhưng đủ xan xát trái tim con Lớn lên rồi con hư cuộc đời
thay Mẹ đánh Tự nhiên thấy lạ Mẹ đánh để con lớn lên Còn cuộc đời vì con lớn

lên mà đánh Ngày còn nhỏ, con từng hỗn với Mẹ Rồi cũng thôi Vì lòng Mẹ đủ lớn, chứa hết lỗi lầm của con Đại Dương kia dẫu nước khô đi Thì những cơn mưa có thể lấp đầy trở lại Mẹ thương con chưa hề đầy vui Khi xa nhà bên ba rồi mới thấy Mẹ là Mẹ Là duy nhất Bao dung hết những lỗi lầm của con. Ai bảo cổ tích bắt đầu từ tiên, từ Bụt Cổ tích của con là từ ngày xưa có Mẹ Ai bảo đời xuất gia bắt đầu từ trang Kinh, chòm tóc Lý tưởng của con bắt đầu từ khi biết thương Mẹ Mẹ là trang kinh Là Phật trong con.

Tác giả: **Thiên Di**